

stort, og det er ganske vist de færreste af dem, for hvem denne Porto har nogen Betydning; men der er to Classer af Embedsmænd, for hvem den har meget væsentlig Betydning, det er nemlig Amtmænd og Underøvrigheder. Jeg er vis paa, at de $\frac{2}{3}$ af disse 60,000 Rbd. faldt paa disse to Classer af Embedsmænd alene. Det er altsaa ikke Smaating, hvorom der her er Tale, navnlig for Amtmændene, idet jeg er overbevist om, at en Amtmand vilde maatte udgive flere hundrede Rigsdaler om Aaret i Porto. Et mindre væsentligt Spørgsmaal er det, om man kan forlange, at Embedsmanden, naar Portogodtgjørelsen i sin Tid blev fastsat til en vis Sum, skal staa i Forskud herfor hele Aaret, dette er jo ganske vist en Bagatel.

Ordføreren: Efterat Forslaget til § 15 er taget tilbage, skal jeg for at bidrage Mit til at forklare Forhandlingen saa meget som muligt, tilbageholde de Ytringer, som jeg egentlig kunde have lyst at fremføre angaaende Bestemmelserne i denne Paragraph. Jeg har ene taget Ordet for dog at bede det høie Thing om at erindre den Forhandling, som fandt Sted igaar med Hensyn til det af det ærede Medlem for Bornholm (Sonne) stillede Forslag. Det forekommer mig, at det da blev temmelig klart belyst, at det paa ingen Maade vilde være hensigtsmæssigt at indføre Franco-tvang for alle Forsendelser fra Statsmyndigheder, idet man derved vilde hindre den Frigjørelse af Breve forud, som nu i stort Omfang og billigtvis finder Sted fra Privates Stde. Det forekommer mig ogsaa at være en temmelig besynderlig Maade at ryddeliggjøre — som det ærede 9de kongevalgte Medlem (Fischer) udtrykte sig — Pladsen for nye Forslag paa, at borttage Halvdelen af de Ord: „Forsendelser fra Statsmyndigheder til kommunale Myndigheder?"; herved ryddeliggjør man jo slet ikke Pladsen. Nei, hvis der var stillet Forslag om, at hele Sætningen skulde gaae ud, da skulde jeg gaae med og tilraade det høie Thing at stemme derfor, thi saa vilde Pladsen være ryddeliggjort; men Pladsen ryddeliggjøres ingenlunde derved, at man stemmer for det Forslag, der er stillet af det

ærede Medlem for Bornholm, thi derved slaaer Thinget fast, at det er dets Mening, at alle Forsendelser fra Statsmyndigheder skulde uden Hensyn til, hvorhen de gaae, eller hvilket Dime-d de have, være frigjorte. Jeg skal derfor ret indstændig bede det høie Thing at stemme mod dette Endringsforslag; saa vil Udvalget ganske vist tage under Overveelse, om der bør ske nogen Tilføining til denne Bestemmelse i Paragraphen, saaledes at der gives nærmere Regler for, i hvilke Tilfælde Forsendelser fra Statsmyndigheder bør afgaae frankerede. — Endnu skal jeg tillade mig en Bemærkning overfor min ærede Collega i Udvalget, den Afd. Landsthingsmand for 1ste Kred (Melchior). Naar han nemlig yttrede Duffe om, at de Frimærker, som sættes paa Brevkort, maatte være løse, saa at de kunde flyttes fra Brevkortet over til en anden Forsendelse, saa maa jeg ganske i Modsætning til ham og i Overensstemmelse med, hvad vi begge vare enige om, da vi vedtogte Betænkningen, meget stærkt holde paa, at Frimærkerne ere påtrykte Brevkortene; thi det er egentlig den væsentligste Fordeel, at man har hele Apparatet færdigt til at kaste i Kassen. Det er ikke altid sagt, at, fordi jeg har Brevkort, jeg tillige har Frimærke, men Brevkortet kan man ikke bruge uden Frimærke, og derfor kan jeg paa ingen Maade dele det ærede Medlems Duffe i den Henseende. — Jeg skal endnu blot med Hensyn til den tidligere Discussion om Portofriheden henlede Opmærksomheden paa, — jeg nævner dette ligeoverfor min ærede Collega her ligeoverfor (Tobiesen), — hvad jeg maa ansee for et meget væsentligt Udbytte af denne Forhandling, nemlig den Udtalelse, der er skeet fra Finansministerens Side om et stor Maalestok at ville anvende Tjenestefrimærker, og det saaledes, at disse Tjenestefrimærker af de Embedsmænd, af hvem de ere rekvirerede, ogsaa kunne afgives til de underordnede Bestillingsmænd til Frigjørelse af deres lovbefalede Indberetninger til deres Øvrighed. Det er jo en stor Smøbekommen mod de Duffer, der ere udtalte her og indeholder en virkelig Bøttelse af flere praktiske Bønskeligheder. — Et Andet er der, som jeg ogsaa vil henlede Opmærksomheden paa,